

Otto Dahlmans affär, Strövelstorp sv.3 Otto var Eriks far. Erik var född 1913 och kom som trädgårdslev till Vegeholms slott. Han har skrivit många hågkomster om hus, människor och andra företeelser från Strövelstorp.

Mitt föräldrahem.

Far hade börjat sin handelsrörelse omkring år 1895 i Bankvägen 1, med ingång på husets norra gavel, och var alltså granne till Post och Telefonstationen som var inrymd i husets södra del.

På den tiden låg där på vår nuvarande tomt ett mindre, äldre hus som beboddes av en gammal kvinna. När hon avled köpte far huset, lät Wiva det och byggde istället ett nytt. Det blev speciellt byggt för en diversehandel med de utrymme och standar som ansågs vara nödvändiga och av högsta klass. Även övriga utrymmen och standar i fastigheten var något ganska ovanligt för att vara i slutet på 1800-talet.

Att far kunde kosta på sig och utrusta byggnaden i sådant skick, berodde på enligt min faders utsago på, att frun i första giftet hade i hemgifte 8,000 kronor, vilket det kostade att uppföra huset, inreda och utrusta det med vad då ansågs bra och ändamålsenligt.

Det fanns till och med badkar och rinnande vatten i brygghuset och tvättstugan och ett litet springvatten i trädgården. Att detta var möjligt berodde på, att det strax intill vår tomt fanns en mangelgrav med genomrinnande och friskt vatten. Från denna damm var lagt i marken ett rör upp till källaren, där det var en handpump, el-ström kom ej förrän 1918, med vilket vattnet kunde tryckas upp i en cistern på brygghusvind, varifrån det gick ledningar ner i tvättstugan och trädgården.

Att få hem varor var ett tungt arbete innan lastbilarna kom. Allt måste far hämta med lånad häst och vagn på järnvägsstationen i Hasslarp, och det mesta var i tunga kolli. Socker, mjöl, och salt var i 100 kg säckar och det flytande såsom sirap och tjära var i tunnor på 180 liter i ektunnor. Säckarna togs upp på vinden med hiss av rep och taljor genom ett fönster och tunnorna med en lejdare ner i källaren. De torra varorna skulle sedan placeras i de lådor som fanns i butiken och sedan vägas upp i papperspåsar till kunderna.

Men inte nog med detta, för det mesta såldes på kredit som antecknades i en kladdbok för att sedan skrivas in i kassaboken. Det fanns de som betalade en gång om året och då skulle de ha räkning på vad de köpt och därtill haft kredit hela året utan avgift.

En gammal kotym som i vissa fall ännu lever kvar, var att pruta på varans pris, vilket säljaren var beredd på och kunde i någon mån gardera sig emot. Vid prissättning på icke ätbara varor hade far ett ködsystem med vilket han kunde se inköpspriset. Detta var nödvändigt för att varan ej skulle bli såld till förlågt pris eller förlust. Så det är inget nytt med vårt nuvarande tvåprissystem, fast av annan innebörd.

Det är intressant att jämföra dagens handlare, som får sina varor inburna på hyllorna, där 95% av dem äro packeterade, vägda och prissatta och därtill erhålla kontant betalt när de säljes, mot de tunga och arbetskrävande sysslorna vid distributionen och bokföringen som far och hans kolleger hade i början av 1900-talet.

Efter fars död ~~den~~ år 1933 fortsatte mor handeln fram till 1955 då hon fyllde 75 år. Hon avled 1971, 91 år gammal.

Januari 1988

Erik Dahlman

Gott kaffe har Ni alltid
om Ni köper Zoégas hos

OTTO DAHLMAN

STRÖVELSTORP

Tel. 57016 Hbg.